

opusdei.org

Fotografii în alb-negru pentru a relata culorile unui sfânt

A apărut în librării cartea lui Bruno Mastroiani: “Sfântul Josemaría Escrivá. O biografie în imagini a fondatorului lui Opus Dei” (Edizioni Lindau).

09.06.2011

Sunt nenumărate cărțile care relatează viața și activitățile întemeietorului Opus Dei, dar așa cum scrie autorul în introducerea la

volum, "această carte este un experiment", o tentativă de "a povesti viața Sfântului Josemaría prin imagini și relatări", experiența unor persoane de a întâlni un sfânt din secolul al XX-lea.

În prefața la volum, Joaquín Navarro-Valls a amintit că a avut norocul de a putea fi alături de fondatorului Opus Dei și de "a putea atinge cu mâna ceea ce Biserica a indicat după aceea ca sfințenie".

"Sfinții nu trebuie tratați ca niște statuete care trebuie puse în dulap. Sfinții sunt oameni în carne și oase care au trăit vieți umane pline de speranțe, de muncă și uneori și de frică, dar mereu bogate în dialog cu Dumnezeu, transformând evenimente aparent obișnuite în capodopere divine".

Bruno Mastroiani lucrează la Oficiul Informații al Prelaturii Opus Dei; laureat în filozofie, se ocupă de

comunicare și de relație cu mass-media și este profesor la Facultatea de Comunicații de la Universitatea Pontificală Santa Croce.

Agencia Zenit l-a intervievat.

Cine a fost Josemaría Escrivà?

Mastroiani: Întreaga viață a sfântului Josemaría s-ar putea rezuma astfel: un copil născut într-un sătuc din Spania la începuturile anilor 1900 care, prin faptul că a ascultat ceea ce îi cerea Dumnezeu, a devenit un mare sfânt capabil să facă sute de mii de persoane din toată lumea să descopere că în lucrurile de toate zilele poate fi întâlnit Dumnezeu.

De ce a fost proclamat sfânt?

Cu învățăturile sale a făcut să se redescopere ceva nou și în același timp vechi cum este Evanghelia: toți cei botezați, oricare ar fi condiția, proveniența, poziția și profesia lor,

sunt chemați să fie sfinți, cu ajutorul lui Dumnezeu. Mesajul său este: așa cum ești, cu viața pe care o ai, chiar acolo te-a așezat Dumnezeu pentru a te iubi și pentru a te învăța să iubești. El însuși a trăit acest spirit în viața sa. Ioan Paul al II-lea, în ajunul canonizării din anul 2002, l-a definit: "sfântul obișnuitului". *Opus Dei* întemeiată de el se dedică acestui lucru: să ofere ocazii de formare spirituală pentru a ajuta persoane obișnuite, care trăiesc în mijlocul lumii, să cultive raportul lor cu Dumnezeu.

Care au fost intuițiile sale geniale, modul său de a fi om normal dar nu obișnuit?

Mastroiani: Îmi vin în minte câteva episoade. De exemplu, la o întâlnire publică în Brazilia, în fața întrebării unei doamne căsătorite de mai multe zeci de ani care îl întreba cum să țină vie iubirea față de soțul ei, el a

răspuns: "tu vei fi o *enamorada* perenă!" (în portugheză *enamorada* este sinonim cu logodnică). Sau mă gândesc la ceea ce spunea: "patul matrimonial este ca un altar", pentru a sublinia sfințenia sacramentului căsătoriei. Așa cum le explica studenților: "Dumnezeu te așteaptă în biroul tău". Avea o capacitate extraordinară de a valoriza orice persoană și de a arăta fiecărui cât de mult Dumnezeu este prezent în pliurile cele mai obișnuite ale vieții. O învățătură năvalnică: nu există nimic din viața unei persoane care să poată rămâne în afara raportului cu Dumnezeu.

Cum a făcut să-i miște în manieră așa de profundă și eficace pe laici pentru a dezvolta misiunea la locurile de muncă? S-a inspirat din Conciliul al II-lea din Vatican sau a fost el însuși un promotor al vocației laicilor?

Mastroiani: De fapt a fost un anticipator al chemării universale la sfințenie prezentă din totdeauna în învățătura Bisericii și readusă la lumină cu o nouă strălucire de Conciliul al II-lea din Vatican. De fapt, încă din anii '30 repeta că vocația botezuală este vocație la sfințenie: Cristos ne cheamă să fim desăvârșiți ca Tatăl ceresc, chemare adresată tuturor și nu numai celor consacrați. Această învățătură a învățat-o înainte de toate de la părinții săi: soți creștini obișnuiți, tatăl comerciant, mama dedicată familiei, care desfășurau o viață normală în exterior dar în interior plină de credință și de iubire față de Dumnezeu. Se poate spune că spiritul lui *Opus Dei* - care este de altfel spiritul creștin trăit în cotidian - este rezultatul climatului pe care el însuși l-a respirat în familia sa.

Unii aduc critici Prelaturii *Opus Dei* descriind-o ca o societate

**secretă, puteți să ne ilustrați
carisma și multele opere bune pe
care le desfășoară?**

Mastroiani: *Opus Dei* nu se reușește să fie înțeleasă dacă se încearcă inserarea ei în coordonatele politico-economice ale mentalității dominante pentru că este un fenomen eminamente spiritual. Pentru a avea o idee despre ceea ce este Opera trebuie să ne gândim la un soț care o iubește cu adevărat pe soția sa și știe să-i manifeste afectul său; trebuie să ne gândim la un prieten capabil să fie cu adevărat prieten, adică să ia pe umeri problemele vecinului său; precum și la un profesionist care pune în munca sa dăruire și angajare pentru a-l sluji pe cel care este în jurul său. Persoane care fac asta nu pentru că sunt primii din clasă, ci pentru că au un raport viu cu Dumnezeu și din acel raport scot dorința de a trăi după "stilul" Său, care este iubirea.

Pentru aceasta s-au născut în toată lumea și inițiative educative și de asistență pentru a veni în întâmpinarea diferitelor necesități ale societății. Sunt inițiative civile (școli, spitale, centre de formare etc.) promovate de credincioși din Prelatură împreună cu prieteni și colaboratori. Lucrează în țările în curs de dezvoltare precum și în cele avansate pentru a contribui la binele comun. Două exemple dintre toate la Roma: Campusul Bio-Medical unde se încearcă să se realizeze o asistență medicală competentă și în același timp umană și Centrul Elis care în fiecare an înserează sute de tineri în lumea muncii.

Sfântul Josemaría Escrivà a explicat sensul optimismului creștin. Ați putea să ne povestiți cum explica optimismul său?

Mastroiani: Bucuria sfântului Josemaría nu era un fapt numai de

caracter, era rezultatul dialogului său continuu cu Dumnezeu. Toate învățăturile sale s-ar putea rezuma într-una singură: bucuria are o rădăcină supranaturală care derivă din faptul de a ști că suntem copii ai lui Dumnezeu. Tristețea și descurajarea, în schimb, sunt ceva demoniac. Cine este plin de Dumnezeu este mulțumit în timp ce acela care este departe de El simte un continuu simț de lipsă și frustrare. Este o învățătura care rupe crusta formală în care uneori, deși creștini, tindem să ne tencuim atunci când începem să ne vedem drept credincioși, evlavioși și uităm că pentru Dumnezeu noi suntem niște copii. Bucuria copiilor lui Dumnezeu este rod al acestei substanțiale răsturnări de perspectivă.

(Traducere de pr. Mihai Pătrașcu,
www.ercis.ro)

zenit.org

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
fotografii-in-alb-negru-pentru-a-relata-
culorile-unui-sfant/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/fotografii-in-alb-negru-pentru-a-relata-culorile-unui-sfant/) (08.08.2025)